

WIELKIE ANTYFONY ADWENTOWE¹

I.

*O Mądrości wiekuista,
Tyś Wiedzą wiedzy przeczystą;
błyskawicą — Myśl ognista,
niewysłowiona, niezgłębiona.
mocą władną namaszczona.*

*Słowo Wszchemocnego PANA,
twórczej treści głęb nieznaną,
niepojętą, niezbadaną.
Słowo — czyn, bez dźwięku słowa
grom potęgi w sobie chowa.*

*Po kres czasów, kres przestrzeni
Słowo Pańskie się nie zmieni,
obiegając kręgi ziemi,
wdzięczne rządy niosąc wszędzie
TEGO, co był, jest i będzie.*

*Któraś wyszła, o Mądrości,
z ust przedwiecznych Najwyższego,
przybądź ku nam w łaskawości;
światłem Swym dusz naszych strzegąc,
naucz dróg Twej roztropności.*

II.

*O Adonai, z obliczem mocarza!
o niebiański Wodzu Izraela!
sprawiedliwość Twoją nas przeraża,
Twój Majestat wielce onieśmiela.*

¹) Odmawia się je do Magnificat w dniach od 17—23 grudnia.

*Krzew rozgorzał ogniem bez popiołu,
ziemia płomień z wnętrzości wydała;
ponad jęki ludzkiego padołu
z Twoich ust, o Jahwe, wyszła chwala.*

*Z mgieł Synaju, na rytych tablicach,
objawiłeś Zakon Mojżeszowi;
Mojżesz skrywa blask płonący w licach
i drży świat od mocnych słów Jehowy.*

*O Adonai, przyjdź, wyciągnij ramię,
Któryś wywiódł z hańby Izraela!
naszej wiary w Ciebie, nic nie złamie,
w miłosierną dłoń Odkupiciela.*

III.

*O Korzeniu Jesse, siło święta,
o pniu dziwny bardzo i przemożny!
Tobie hołdy przyniosą książęta
i lud wzywać Cię będzie pobożny.*

*O Korzeniu Jesse bardzo wierny,
znakiem świata całemu stawiony,
w chwale niebios i ziemi beżmierny
i w wyrokach Swych nieodgadniony!*

*U stóp Twoich królowie narodów
powstrzymują władczych ust wymowę,
na wschód słońca do słońca zachodu
świat rozbrzmieje modlitewnym słowem.*

*O Korzeniu Jesse bardzo mocny!
nie chcesz, grzesznych, wygubić nas zwłoką;
przyjdź wyzwolić nas, Boże Wszechmocny,
Któryś wszystkiej ufności opoką.*

IV.

O Kluczu święty, Dawidowy,
izraelskiego Berło domu!
które zawarłeś Sam okowy
nie dasz rozewrzeć ich nikomu.

Któreś otworzył, już na wieki
zostaną trwale niezamknięte;
przybliż zbawienia dzień daleki,
spójrzuj litośnie w naszą stronę.

Przyjdź wyprowadzić Twe pojmane
z nocy więziennych głębokości;
zlej miłosierdzia zdroj światłany
na cienie śmierci i nicości.

V.

O Wschodzie niebiańskiej zorzy,
o Brzasku dnia szczęśliwego!
porankowy Kwiecie Boży,
Jasności światła wiecznego!

O Słońce sprawiedliwości,
wdzięczna Jutrzenko różana!
Gwiazdo mistycznej piękności
jaśniejąca chwałą Pana!

Przyjdź! rozbłyśnij Prawdy blaskiem
w ciemnościach, co świat spowiły;
do dusz śpiących wtargnij łaską,
obudź wolę, pomnóż siły.

Przyjdź! pokonaj śmierci cienie
zaległe po ziemskich drogach;
Któryś Sam jest odkupienie,
daj nam Żywot, daj nam Boga.

VI.

O Królu, Pokoju narodów,
 narodów tęskne pożądanie!
 Bramo ojczysta rajszych grodów!
 o Boże w Duchu dusz Mieszkanie!

Tyś jest węgielnym głazem świata
 i Głową przedziwnego Ciała;
 w Tobie się dwoje w jedność splata,
 a całość rodzi się wspaniała.

Żyd w Poganinie widzi brata,
 skąd Bogu rośnie wielka chwata;
 ludzkość, odnową łask bogata,
 w płomieniach krwi ofiarnej pała.

O Królu, przyjdź i daj zbawienie
 temu, któregoś z mułu stworzył;
 dopuść ukoić serc pragnienie
 u żywych źródeł Prawdy Bożej.

VII.

O Emanuela, Królu królów,
 Prawodawca przedwiecznej Miłości!
 pobłogosław otchłań ludzkich bólów.
 Boskim tchnieniem osusz łzy żałości.

Tyś narodów jest oczekiwanie,
 słodki Zbawco z grzechu gorzkiej nędzy;
 przyjdź ku wspomóżeniu ludów, Panie!
 Boże! Boże! zbaw nas jak najprędzej.
 Boże! Boże! zbaw nas jaknajprędzej.